10/12/2021

Слово на Ловчанския митрополит Гавриил на празника на свети Николай Мирликийски Чудотворец

В името на Отца и Сина и Светаго Духа,

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит ние днес с дядо Герасим взехме участие в тържеството на храма „Свети Николай Мирликийски Чудотворец“ на Подворието на Руската Православна Църква в България, в град София, благодаря на отец-предстоятеля, отец-архимандрита за неговата любезна братска покана. Днес Светата Църква празнува паметта на един от най-великите светци, на свети Николай Мирликийски Чудотворец. Минали са 17 века, но паметта му не заглъхва, защото както приживе, той е бил една Свещ, той е бил човек, който е давал пример със своя свят живот, със своята чиста православна вяра и многото чудеса, които Господ е вършел по неговите свети молитви, и към ден днешен свети Николай е, може би, даже още по-голям чудотворец, отколкото е бил приживе. Светът е изпълнен с чудеса, които той върши, особено на хора, които имат вяра и любов към него и търсят неговата помощ.

Много са чудесата в древността, много са чудесата и в наше време. Господ е казал за чудесата, които е вършил, че неговите последователи ще вършат и по-големи от тях, защото целта на Господ не е била да върши най-големите чудеса, а да ни спаси. Трябва да кажа, че Господ е бил и съвършен човек, и съвършен Бог, и когато ние приемаме Неговото Човешко Естество в Светото Причастие, ние приемаме заедно и Обожественото Това Тяло и Кръв, и ставаме причастници на Божеството. Затова особено Божиите угодници в най-голяма степен са имали тази благодат и те действително са се прославили. Божии угодник е този, който Господ го е прославил, който е живял благочестиво, спазвал светата православна вяра и се е трудил в попрището, което е имал.

За свети Николай Мирликийски Чудотворец знаем много чудеса, искам само да спомена много известни чудеса. Да си припомним, например, че през 1956 г. в гр. Куйбишев, сега град Самара в Русия, една девойка, тъй като не е дошъл нейният приятел на тържеството на нова година, тя си е позволила да вземе да танцува с иконата на свети Николай, след това няколко месеца тази икона не е могла да бъде взета от ръцете ѝ. Накрая, явил се свети Николай, простил ѝ е, в нейната душа тя изпаднала в покаяние, обърнала се към всички да се молят, защото светът тъне в грях и това е страшно.

Също едно друго чудо: през 2008 г. в Азовско море един кораб потъва, спасява се само един моряк – Николай Димитров, който е взел, когато се хвърлил в морето, спасявайки се, само една иконичка на свети Николай, която му е била завещана от неговия дядо, който по време на октомврийската революция е дошъл в България, и той му е казал винаги да

носи тази иконичка със себе си. Трябва да кажем, че този моряк около 10 часа и половина е бил в ледените води, това е било на 3 януари, водата била много студена, но той, както разказва, е чувствал, че свети Николай е с него и не го е било страх, и е знаел, че той ще се спаси, и когато са го спасили и взели в болницата, се оказва, че той даже няма никаква настинка.

И още искам да ви разкажа нещо, това го пише в своя книга Блаженейшия Онуфрий, митрополит Киевски и на цяла Украйна, той е предстоятел на каноничната Църква, защото другата е разколническа. Една скоба да отворя само: когато пишех своята дисертация в Московската Духовна Академия, отец, тогава, Онуфрий, беше в Троице-Сергиевата Лавра. Неговият Старец е всерусийски известен – архимандрит Кирил Павлов, при който от тогавашния Съветски съюз идваха хора, за да просят неговите молитви, неговите наставления и неговото благословение по настоящи важни събития. Бил съм свидетел как отец Кирил, когато отиваше към църквата цяла тълпа вървеше след него и той на всеки обръщаше внимание. Когато излизаше от църквата, също, докато се прибере минаваше не знам колко време, защото пак тези хора го чакаше и той на всеки обръщаше внимание. Именно негов духовен ученик, и то достоен, истински ученик, е митрополит Онуфрий. Ние знаем, че на народ, който е в труден момент, Господ праща велики пастири, това е народ, който е обичан от Бога.

Митрополит Онуфрий пише в своя книга за случай, когато е бил в Троице-Сергиевата Лавра. Имало един епископ, който преди това е бил мисионер в Далечния Изток, и той разказвал, че православните мисионери са живели първо с народите, които са отивали да просвещават, за да им дадат пример със своя живот, със своето поведение, и чак тогава са започвали да проповядват. И така, той живял с тези езичници, веднъж са тръгнали да ловят риба, той тръгнал с тях. Разразила се много силна буря и те веднага са отишли да се молят в една стая, където са имали много статуетки, но епископът е видял, че я има и статуетката на свети Николай, и ги е питал: какво е това? Те са казали: това са нашите богове. – А този кой е? – Ти не знаеш ли, това е Николай, той най-много ни помага. Ето вижте – свети Николай е по целия свят, той помага на езичниците, за да ги обърне към истинската православна вяра и да спаси техните души.

И така, днес е паметта на великия угодник Божий свети Николай, чието име носи този православен храм. Някога, помня, като студент на 20 години, тук с него на служба ме водеше дядо Партений, който беше ученик на свети Серафим Софийски и, действително, останали са ми най-светли спомени.

Искам също да каза, че тази година се навършват 5 години от канонизацията на свети Серафим Софийски, има един интересен случай – когато той се е родил, неговата майка, когато са ѝ дали младенеца, е казала: какъв сериозен мухтар се роди, никой не е разбирал тази дума. Минали са много години и когато той е бил епископ тук, често си спомнял тази дума, и епископът на Манджурия Нестор е казал, че на арабски мухтар означава епископ, тоест неговата майка още тогава е казала: какъв сериозен епископ се роди.

Честитя ви празника, нека Господ по молитвите на Своите угодници, на свети Николай Мирликийски Чудотворец, на свети Серафим Софийски, да дарува мир, здраве, духовно и материално благополучие, да ни избави от всякакви беди и напасти, и пандемии. Има по-страшни пандемии – пандемията на греха. Господ е казал: Търсете първом Царството Божие, а всичко друго ще ви се даде и придаде. Ако ние търсим Царството Божие, Господ ще ни избави от болестите, ако не го търсим, тогава това ще ни остане за назидание и поука, за да се стреснем някога и да тръгнем по правия път.

Честит празник, благодаря на дядо Герасим, благодаря за сърдечната покана, пожелавам на всички здраве и мир.

Отговор на архим. Васиан:

Ваше Високопреосвещенство, възлюбени в Господа владика Гавриил, позволете от името на духовенството и миряните на Подворието на Руския Патрирарх и на цяла Русия в София, сърдечно да Ви привествам в деня на нашия престолен празник в чест на светителя Николай Чудотворец. Ние с особена радост, драги владико митрополит, се срещнахме днес с Вас и заедно с Вас възнесохме нашите общи молитви към Господа Бога. Светата Църква това е единство на вярващите в Христос. На нас е дарувана, обединява ни благодатта на Светия Дух, този велик, безценен дар, който ни се дава чрез Тайнствата на Църквата Христова и днес ние всички заедно, духовеството и миряните на руската и българската Църкви, извършихме Светата Евхаристия и възнесохме нашите благодарствени молитви към Бога, за това, че имаме такава прекрасна, забележителна възможност да бъдем заедно в обща молитва и в общо служение на Бога.

Без Църквата няма спасение, тази простичка светоотеческа мисъл ни утвърждава да пазим единството на Църквата, да съхраним апостолското приемство, за запазим благодатта. Познаваме Ви, скъпи Владико, като ревностен пастир, който в трудните години на съществуването на БПЦ смело се застъпи за каноничното единство на Църквата, за съхраняване чистотата

на светоотеческото предание, за запазване на възможността да пребиваваме в Бога, за запазване на спасителната благодат на Светия Дух. Много сме Ви благодарни, скъпи Владико, за Вашата принципна канонична позиция, твърдост в православната вяра, за желанието и готовността Ви да помогнете на Руската Църква в трудни времена, защото от личния си опит знаете какви опасности съдържа в себе си разкола и какви са неговите последствия за спасението на човешката душа.

Искрено и от сърце Ви благодарим, владико Гавриил, и Ви желаем Божията благодатна помощ във Вашето архипастирско служение за доброто на Българската Църква и цялото Православие, Господ Бог да Ви пази за много и благи години. И като подарък за днешното съвместно богослужение за патронния празник на св. Николай през 2021 г., искаме да Ви поднесем архиерейска панагия като символ на Вашата архиерейска власт. Моля, приемете този подарък от нас с най-искрени синовни пожелания.

Отговор на митрополит Гавриил:

Бог да ви пази, отче предстоятелю, много Ви благодаря.

Ако обичаме Русия, това не е по политически причини, не е защото е богата, а защото е православна.

И докато Русия е православна, как православните да не обичат Русия? Написах докторската си дисертация за подвижниците на благочестието на деветнадесети век. В работата ми бяха включени 450 души. Това са дивни хора! Докато четете може да плачете, това е удивителен пример, как да не обичате такива хора, както и народът, от които са произлезли?

Ние обичаме както гръцките светци, така и румънските светци, но светиите не се делят в Царството Небесно.

Разбира се, там, където има православни страни, има по-силен православен дух, следователно общението е по-близко, затова Ви желаем здраве и Божията помощ, за да служите в България, както сте служили досега, да се грижите за спасението и да сте пример за Вашите сънародници и за българите, които посещават Вашата църква. Благодаря за подаръка.

Видео със словата:

bg-patriarshia.bg